

Rozlišování je namáhavé, ale pro život každého člověka nepostradatelné

Papež František začal nový cyklus katechezí o rozlišování. Vysvětlil, co znamená tento proces: jde v něm o „poznání, zkušenosti, afekty, vůli“. Dále řekl, že na Boha se můžeme spolehnout, protože „je to Otec, který nás nenechá o samotě, je vždy připraven nám dát radu, povzbudit nás, vzít pod svou ochranu“.

31.08.2022

Drazí bratři a sestry, dobré ráno!

Začínáme dnes nový cyklus katechezí: dokončili jsme katechezi o stáří, nyní začínáme nový cyklus na téma rozlišování. Rozlišování je důležitý úkon, který se týká každého, protože rozhodování je podstatnou součástí života. Rozlišování možností. Člověk si vybírá jídlo, šaty, studium, práci, vztah. Tím vším se uskutečňuje životní projekt a také náš vztah k Bohu.

V evangeliu Ježíš mluví o rozlišování pomocí obrazů z běžného života; popisuje například rybáře, kteří vybírají dobré ryby a špatné vyhazují, nebo obchodníka, který umí mezi mnoha perlami rozpoznat tu nejcennější. Nebo ten, kdo při orání pole narazí na něco, co se

ukáže být pokladem (srov. Mt 13,44-48).

Ve světle těchto příkladů se rozlišování jeví jako cvičení inteligence a také dovednosti a vůle, aby bylo možné využít příznivý okamžik: to jsou podmínky pro správnou volbu. K dobrému výběru je zapotřebí inteligence, odborných znalostí a pevné vůle. A také je třeba vynaložit určité úsilí, aby se rozlišování stalo funkčním. Aby mohl rybář vykonávat své řemeslo co nejlépe, musí počítat s únavou, dlouhými nocemi strávenými na moři a následným vyřazením části úlovku, přičemž se musí smířit se ztrátou zisku ve prospěch těch, pro které je určen. Obchodník s perlami neváhá utratit všechno, aby si tu perlu koupil, a stejně tak člověk, který narazil na poklad. Jsou to neočekávané, neplánované situace, kdy je nezbytné rozpoznat důležitost a naléhavost rozhodnutí, které je

třeba učinit. Rozhodnutí musí učinit každý sám, nikdo je za nás neudělá. V určitém okamžiku mohou dospělí, svobodní, požádat o radu, přemýšlet, ale rozhodnutí je jejich vlastní; nemůžete říci: „Přišel jsem o to, protože se tak rozhodl můj manžel, moje žena, můj bratr“: ne! Musíte se rozhodnout, každý z nás se musí rozhodnout, a proto je důležité umět rozlišovat: abychom se mohli dobře rozhodnout, je třeba umět rozlišovat.

Evangelium naznačuje další důležitý aspekt rozlišování: týká se pocitů. Kdo našel poklad, tomu nedělá potíže všechno prodat, tak velká je jeho radost (srov. Mt 13,44). Výraz, který použil evangelista Matouš, označuje zcela zvláštní radost, kterou nemůže dát žádná lidská skutečnost, a skutečně se opakuje jen v několika málo dalších evangelijních pasážích, které se všechny vztahují k setkání s Bohem. Je to radost mudrců, když po dlouhé a namáhavé cestě znovu

spatří hvězdu (srov. Mt 2,10); je to radost žen, které se vrací od prázdného hrobu poté, co slyšely andělovo zvěstování o vzkříšení (srov. Mt 28,8). Je to radost těch, kdo našli Boha. Dobré rozhodnutí, správné rozhodnutí, vás vždycky dovede k té závěrečné radosti; možná, že cestou musíte strpět trochou nejistoty, přemýšlení, hledání, ale nakonec vám správné rozhodnutí přinese radost.

Při posledním soudu bude Bůh provádět rozlišování - velké rozlišování - ohledně nás. Obrazy zemědělce, rybáře a obchodníka jsou příklady toho, co se děje v nebeském království, v království, které se projevuje v běžných životních činnostech, jež vyžadují, abychom zaujali stanovisko. Proto je tak důležité umět rozlišovat: velká rozhodnutí mohou vzejít z okolností, které se na první pohled zdají podružné, ale ukáží se jako

rozhodující. Vzpomeňte si například na první setkání Ondřeje a Jana s Ježíšem, které vychází z jednoduché otázky: „Rabbi, kde bydlíš?“. - „Pojďte a uvidíte“ (srov. J 1,38-39), říká Ježíš. Je to velmi krátká rozmluva, ale je to začátek změny, která krok za krokem poznamená celý život. Evangelista bude i po letech vzpomínat na toto setkání, které ho navždy změnilo, bude si pamatovat i čas: „Bylo to kolem čtvrté hodiny odpoledne“ (v. 39). Je to hodina, kdy se v jeho životě setkaly čas a věčnost. A v dobrém, správném rozhodnutí se setkává Boží vůle s naší vůlí, setkává se přítomnost s věčností. Učinit správné rozhodnutí po cestě rozlišování znamená uskutečnit toto setkání: setkání času s věčností.

Proto: poznání, zkušenost, vůle - to jsou některé nepostradatelné prvky rozlišování. V průběhu těchto katechezí se seznámíme s dalšími, neméně důležitými.

Rozlišování - jak jsem řekl - vyžaduje úsilí. Podle Bible nenajdeme před sebou již připravený život, který máme žít: ne! Musíme o něm rozhodovat průběžně, podle toho, jaká skutečnost nastane. Bůh nás vyzývá, abychom hodnotili a vybírali: stvořil nás svobodné a chce, abychom svou svobodu uplatňovali. Proto je rozlišování náročné.

Často se nám stává, že si vybereme něco, co se nám zdálo dobré, a přesto to dobré nebylo. Nebo když víme, co je naše pravé dobro, a nevybíráme si ho. Člověk se na rozdíl od zvířat může mýlit, může být neochotný se správně rozhodnout, a Bible to ukazuje od svých prvních stránek. Bůh dává člověku přesný pokyn: chceš-li žít, chceš-li se těšit ze života, pamatuj, že jsi tvor, že nejsi kritériem dobra a zla a že rozhodnutí, která učiníš, budou mít důsledky pro tebe, pro druhé i pro svět (srov. Gn 2,16-17); můžeš ze

země udělat nádhernou zahradu, nebo ji můžeš proměnit v poušť smrti. Je to základní poučení: není náhoda, že se jedná o první dialog mezi Bohem a člověkem. Dialog zní: Pán dává posláním, ty musíš udělat to a to, a člověk musí na každém kroku rozlišovat, které rozhodnutí učinit. Rozlišování je taková reflexe mysli, srdce, kterou musíme udělat, než se rozhodneme.

Rozlišování je náročné, ale pro život nezbytné. Vyžaduje to, abych znal sám sebe, abych věděl, co je pro mě dobré tady a teď. Především vyžaduje rodičovský vztah k Bohu. Bůh je Otec a nenechává nás samotné, je vždy ochoten nám poradit, povzbudit nás, přijmout nás. Nikdy však nevnucuje svou vůli. Proč? Protože chce být milován, a ne obávaný. A Bůh také chce, abychom byli dětmi, nikoli otroky: svobodnými dětmi. A lásku lze žít pouze ve svobodě. Abychom se naučili žít,

musíme se naučit milovat, a k tomu je třeba rozlišovat: Co mohu dělat nyní, když mám tuto alternativu? Ať je to znamení větší lásky, větší zralosti v lásce. Prosme Ducha svatého, aby nás vedl! Dovolávejme se ho každý den, zvláště když se musíme rozhodovat.

RadioVaticana.cz / Rome Reports

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
rozlisovani-je-namahave-ale-pro-zivot-
kazdeho-cloveka-nepostradatelne/](https://opusdei.org/cs-cz/article/rozlisovani-je-namahave-ale-pro-zivot-kazdeho-cloveka-nepostradatelne/)
(28.03.2025)